

Arrest

nr. 273 543 van 1 juni 2022
in de zaak RvV X / IV en zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Palestijnse origine te zijn en België te zijn binnengekomen op 14 juni 2021, dienen op 21 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 2 juli 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers werden gehoord op 4 januari 2022.

1.3. Op 3 februari 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen waarbij de verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk werden verklaard omdat verzoekers over een internationale beschermingsstatus beschikken in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Deze beslissingen werden op 3 februari 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, A.M.I.S, verklaart van Palestijnse origine te zijn. U bent een UNRWA geregistreerde Palestijn geboren op 4/6/1992 in Khan Younis in de Gazastrook. Toen u nog klein was verhuisde u met uw familie naar Rafah. U ging er tot de 2de graad van de middelbare school naar school. Daarna ging u werken. U deed verschillende jobs en hielp ook uw broer is zijn accessoirewinkel.

U bent op 15 september 2010 getrouwd met E.A. (OV X) met wie u 4 kinderen heeft: D., F., M. en R.. R. is hier in België geboren en heeft de Belgische nationaliteit.

Uw ouders kwamen om het leven tijdens de oorlog van 2014, alsook twee van uw broers. Uw zus S. woont nog in de Gazastrook. Uw broer M. verblijft in Duitsland en uw broer Y. (O.V. X) woont in België.

U verliet de Gazastrook omwille van de verschillende oorlogen die er plaatsvonden en waarbij u verschillende familieleden verloor, en wegens de slechte economische situatie. Door de schade aan de winkel van uw broer zat u in zware schulden. Omdat u uw schuldeisers niet kon terug betalen belandde u in de gevangenis. Na uw vrijlating kwamen uw schuldeisers toch achter u aan. Om aan hen te ontkomen en voor een beter leven verliet u de Gazastrook.

Op 20 februari 2019 verliet u op legale wijze de Gazastrook via de grensovergang in Rafah. U werd in een bus naar de luchthaven van Egypte gebracht en vloog vandaar door naar Turkije. Van Turkije reisde u naar Griekenland waar op 8 maart 2019 aankwam en op 26 maart 2019 uw vingerafdrukken werden genomen. U diende er op 27 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 4 december 2019 kreeg u er een internationale beschermingsstatus. In 2020 kwamen uw vrouw en kinderen naar Griekenland en dienden ze er op 10 juli 2020 eveneens een verzoek om internationale bescherming in. Op 31 juli 2020 kregen ze eveneens een internationale beschermingsstatus. U verbleef er op het eiland Xios in een tent waar u na aankomst van uw gezinsleden bleef wonen. Omdat de situatie in het kamp slecht was, u geen werk kon vinden, uw kinderen niet naar school konden, u geen andere woonplaats vond en uw vrouw een miskraam kreeg door de omstandigheden daar besloot u Griekenland te verlaten. Op 14 juni 2021 verliet u met uw gezin Griekenland en kwam u naar België. Op 21 juni 2021 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming in België legt u Palestijnse identiteitskaart neer, de kopie van de 1ste blz. van uw paspoort, uw UNRWA-registratiekaart, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen, overlijdensaktes van uw familieleden, de kopies van de paspoorten van uw kinderen, documenten betreffende uw problemen in Gaza, uw vliegtuigticket van Griekenland naar België, het passenger locator form van u en uw vrouw, een bewijs dat uw broer u geld overgeschreven heeft, een document over het miskraam van uw vrouw in Griekenland, de geboorteakte van R. en een attest van de gezinssamenstelling. Op 11 januari 2022 bezorgt u het CGVS nog medische documenten over de aandoening van uw zoon D..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (CGVS, p. 8; CGVS E., p. 8 en Eurodac-hit), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld

dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg preciaire en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting (CGVS, p. 11 e.v.; CGVS Eman, p. 10 e.v.) moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is. Zo verklaart u duidelijk dat u nooit van plan was om in Griekenland te blijven en ook uw vrouw Eman is die mening toegedaan (CGVS, p. 8, 11, CGVS Eman, p. 9), en dat u altijd al naar België wou komen (CGVS, p. 8, 11). U verklaart dat u om deze reden de Griekse taal niet heeft geleerd (CGVS, p. 13, CGVS Eman, p. 13). Bijgevolg ondervond u moeilijkheden bij het vinden van werk (CGVS, p. 9, 11, 13) waardoor u weinig middelen had om in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien (CGVS, p. 11, 12, 15). Doordat u niet kon werken had u ook geen middelen om buiten het kamp op het eiland Xios te gaan wonen (CGVS, p. 12, CGVS Eman, p. 12). U heeft echter weinig tot geen stappen ondernomen om hieraan iets te veranderen. U zegt geen hulp gevraagd te hebben aan de Griekse overheid omdat dit volgens u niks uitmaakt (CGVS, p. 12, 13; CGVS Eman, p. 11). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat jullie, indien nodig, wel medische zorg konden krijgen in het ziekenhuis (CGVS, p. 14, CGVS Eman, p. 9, 10, 11). Dat u dit zelf diende te regelen en te betalen (CGVS, p. 12, 14) wil niet zeggen dat uw rechten niet gerespecteerd werden. U stelt dat uw kinderen niet naar school mochten (CGVS, p. 11, CGVS Eman, p. 8) echter blijkt uit informatie dat er ook in Griekenland een leerplicht is (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u in orde diende te zijn met bepaalde documenten en vaccinaties verandert hier niks aan (CGVS, p. 13, Eman, p. 10). Toen u uiteindelijk Xios verliet en naar Thessaloniki ging was u dermate gedegouteerd van Griekenland dat u er niet langer wilde blijven, zo gaf u aan (CGVS, p. 15).

Waar u aanvoert dat uw kinderen psychologische problemen kennen omwille van de situatie in Griekenland (CGVS, p. 12) en uw zoon D. omwille van deze reden bedplast (CGVS, p. 12) dient te worden opgemerkt dat u van dit oorzakelijk verband geen enkel bewijs of psychologisch attest neerlegt. U legt enkel een document neer waaruit blijkt dat uw kind wordt opgevolgd voor zijn bedplassen, maar hieruit is geen verband vast te stellen tussen zijn probleem en jullie situatie in Griekenland. Evenmin toont u hiermee aan dat u in Griekenland niet op de nodige medische zorg beroep zou kunnen doen.

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging

van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw Palestijnse identiteitskaart, de blz. uit uw paspoort, uw UNWRA-registratiekaart tonen uw afkomst en identiteit aan en deze staat hier niet ter discussie. Hetzelfde geldt voor de kopieën van de paspoorten van uw kinderen en de geboorteaktes van uw kinderen. Uw huwelijksakte toont uw huwelijk aan maar voegt verder niks toen aan uw asielmotieven. De overige documenten uit de Gazastrook, de overlijdensattesten van uw familieleden en de documenten over uw problemen in Gaza staan los van deze beoordeling daar er een beoordeling wordt gemaakt t.a.v. Griekenland. Uw vliegtuigticket, de passenger locator forms en het bewijs van geldtransfer van uw broer toont slechts uw reisweg van Griekenland naar België aan. Het document over de miskraam van uw vrouw geeft aan dat ze een miskraam heeft gehad in Griekenland maar zegt niks over de oorzaak hiervan. Daarnaast blijkt uit dit document dat ze medische bijstand heeft genoten na dit gebeuren, zoals u ook verklaart (CGVS, p. 14). De medische documenten over uw zoon D. tonen slechts aan dat hij wordt opgevolgd voor zijn bedplassen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar de Gazastrook.”

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A.E.A.M., geboren Abu Rezah, verklaart van Palestijnse origine te zijn. U werd geboren op 12 februari 1992 in Rafah, gelegen in de Gazastrook. U bent een UNRWA-geregistreerde Palestijnse. U ging tot het 5de middelbaar naar school. Op 15 september 2010 trouwde u met A.M. I. S. (O.V. X) en stopte u met uw school. U bleef nadien thuis. Jullie hebben samen 4 kinderen: M., F., D. en R.. R. werd in België geboren en heeft de Belgische nationaliteit.

Uw echtgenoot M. verliet de Gazastrook in februari 2019 omwille van de slechte levensomstandigheden, de schulden die hij had en omwille van problemen met Hamas. Zonder uw man was het moeilijk leven in de Gazastrook en u besloot eveneens met de kinderen te vertrekken. U verliet de Gazastrook op 27 november 2019 via de grensovergang in Rafah samen met uw drie oudste kinderen. U reisde naar uw oom in die in Egypte woonde. U bleef 3 dagen bij hem en vloog vervolgens naar Turkije. Van Turkije reisde u verder naar Griekenland waar u op 4 december 2019 toekwam. Op 9 juli 2020 werden uw vingerafdrukken er genomen. U diende er op 10 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 31 juli 2020 kreeg u er een internationale beschermingsstatus. Jullie woonden in een tent op het eiland Xios. Uw man kon geen werk vinden en uw kinderen mochten niet naar school. Omdat het leven heel moeilijk was in Griekenland besloten jullie Griekenland te verlaten. Jullie reisden eerste naar Thessaloniki en verlieten op 14 juni 2021 Griekenland. Diezelfde dag kwamen jullie aan in België en op 21 juni 2021 hebben jullie hier een verzoek om internationale bescherming ingediend. U wil niet terugkeren naar Griekenland omdat het er niet goed leven is, uw man er niet kan werken en uw kinderen er niet naar school mogen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van de 1ste blz van uw paspoort neer, uw Palestijnse identiteitskaart en een document met betrekking tot een miskraam dat u had in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde elementen en motieven als aangehaald door uw echtgenoot A.M. I.S. (O.V. X). In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming werd er een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (status in andere EU lidstaat) genomen door het CGVS. Uit de elementen die voorhanden zijn (CGVS, p. 8; CGVS, E., p. 8 en Eurodac-hit), blijkt dat u eveneens reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist. Bijgevolg wordt er in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dezelfde beslissing genomen als bij uw echtgenoot. De motieven van zijn beslissing kan u hieronder lezen:

(idem motivering eerste bestreden beslissing)

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw Palestijnse identiteitskaart en de kopie van een blz. uit uw Palestijns paspoort tonen uw identiteit aan en deze wordt hier niet betwist. Het document met betrekking tot uw miskraam in Griekenland toont aan dat u medisch werd opgevolgd voor uw miskraam maar toont geenszins de oorzaak aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar de Gazastrook.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 271 236, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 271 234. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In de verzoekschriften beroepen verzoekers zich op dezelfde feiten, middelen en stukken en voeren verzoekers dezelfde argumentatie aan.

Gelet op het geheel van deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in een enig middel een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 57/6, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betogen dat de commissaris-generaal niet langer gebruik kon maken van artikel 57/6, §3 van de Vreemdelingenwet nu de bestreden beslissingen genomen werden buiten de termijn van 15 werkdagen.

Zij verwijten de commissaris-generaal geen onderzoek te hebben verricht naar het type beschermingsstatus die hen werd toegekend door de Griekse autoriteiten en zij menen dat er een onderzoek diende te worden gevoerd naar de actualiteit ervan.

Zij wijzen op het gebrek aan huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in hun specifieke situatie. Ze zouden er geen bescherming genieten tegen refoulement. Er werd volgens hen geen onderzoek gevoerd naar de mogelijkheden om een menswaardig leven op te bouwen in Griekenland voor een gezin met vier kinderen. Zij wijzen erop dat sinds maart 2020 begunstigden van internationale bescherming, op enkele uitzonderingen na, hun opvang moeten verlaten en de financiële tegemoetkoming opgeschort wordt binnen 30 dagen na ontvangst van de positieve beslissing. Het feit dat duizenden begunstigden van internationale bescherming in vluchtelingenkampen verblijven, toont volgens hen aan dat er geen haalbare alternatieven zijn. Griekenland is er volgens hen niet in geslaagd een effectief integratiebeleid met voldoende middelen te ontwikkelen. Er zou een leemte zijn in de soepele overgang van begunstigden van het opvangsysteem naar een autonoom leven binnen de Griekse samenleving. Om voor een nationale huurtoeslag in aanmerking te komen, moet men vijf jaar legaal in Griekenland verblijven, waardoor de meerderheid ervan wordt uitgesloten. Vervolgens wijzen zij op de lange wachttijd voor de verlenging van een verblijfsvergunning, de problemen met betrekking tot sociale uitkeringen en stellen ze dat duizenden erkende vluchtelingen honger lijden. Het gebrek aan integratieprojecten zou een bijkomende nachtmerrie zijn.

3.2. Nieuwe stukken

3.2.1. Bij de verzoekschriften voegen verzoekers als nieuwe stukken de afschriften van de volgende weblinks:

- <https://asylumineurope.org/reports/country/greece/content-international-protection/status-and-residence/withdrawal-protection-status;>
- [https://www.gcr.gr/media/k2/attachments/GCR_ACF_english.pdf;](https://www.gcr.gr/media/k2/attachments/GCR_ACF_english.pdf)
- [https://euobserver.com/migration/153893;](https://euobserver.com/migration/153893)
- <https://balkaninsight.com/2022/01/Q5/afghans-in-greece-feel-abandoned-after-getting-asylum;>

- <https://www.statewatch.org/analyses/2021/greece-the-new-hotspots-and-the-prevention-of-primary-flows-a-human-rights-disaster>;
- <https://ecre.org/greece-huge-discrepancy-between-reported-rescues-and-arrivals-suggests-massive-pushbacks-billions-spent-do-little-for-violations-and-mismanagement>.

3.2.2. Op 16 mei 2022 maken verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, tweede lid van de Vreemdelingenwet elks een aanvullende nota over. Bij deze aanvullende nota's voegen verzoekers het rapport van maart 2022, opgesteld door "*Refugee Support Aegean en Stiftung Pro Asyl*", waarvan zij tevens de weblink vermelden. Zij wensen hiermee aan te tonen dat de Griekse regering een beleid hanteert dat onmiddellijke autonomie en zelfvoorziening verwacht van personen aan wie internationale bescherming werd verleend en dat dit beleid, in combinatie met de chronische juridische en praktische belemmeringen voor de toegang tot fundamentele socio-economische rechten, in veel gevallen kan leiden tot dakloosheid en extreme armoede. Zij stellen dat het rapport aanduidt op welke wijze statushouders, die eerder verbleven in een andere lidstaat van de EU, uitgesloten worden van het verkrijgen van basisdocumenten en sociaaleconomische rechten die nodig zijn om hun leven weer op te bouwen. Zij wijzen op hun bijzondere kwetsbaarheid daar zij behoren tot een gezin van vier minderjarige kinderen en op het feit dat zij afhankelijk zijn van de steun van de Griekse autoriteiten, terwijl dit niet gegarandeerd is.

2.3. De beoordeling ten gronde

De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers reeds internationale bescherming genieten in Griekenland. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat verzoeker op 4 december 2019 en verzoekster op 31 juli 2020 de internationale beschermingsstatus hebben verkregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, (AD CGVS, landeninformatie, "*Eurodac Marked Record*"). Dat zij de internationale beschermingsstatus hebben bekomen van de Griekse autoriteiten, betwisten verzoekers niet. Niets wijst erop dat verzoekers niet zouden kunnen terugkeren naar Griekenland en er de hen verleende bescherming evenals de daaraan verbonden rechten niet zouden (kunnen) genieten.

Een beschermingsstatus kan slechts ophouden, herroepen of ingetrokken worden in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Hiertoe dient bovendien een uitdrukkelijke beslissing worden genomen. Indien verzoekers van mening zijn dat er een einde zou zijn gesteld aan hun verblijfsstatuut omwille van hun afwezigheid, komt het hen toe dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen volstaat niet. Verder liggen er geen stukken voor die er zouden op wijzen dat verzoekers enige stappen hebben ondernomen om de nodige informatie te bekomen. Aangezien, gelet op het bovenstaande, met reden aangenomen kan worden dat verzoekers' internationale beschermingsstatussen in Griekenland nog steeds geldig zijn, wijst niets er daarenboven op dat verzoekers niet zouden kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, hun verblijfsvergunningen die verband houden met de beschermingsstatus niet eenvoudig zouden kunnen worden hernieuwd mits het zetten van de nodige stappen.

De Raad merkt nog op dat het derhalve genoegzaam vaststaat dat verzoekers internationale bescherming hebben verkregen in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland en de commissaris-generaal zodoende tegemoetkomt aan de enige voorwaarde die de wet oplegt inzake de toepassing van de niet-ontvankelijkheidsgrond zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet, met name dat "*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.*" Noch uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, onder a) van de richtlijn 2013/32/EU (waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt) volgt dat de commissaris-generaal gehouden zou zijn om over te gaan tot bijkomende verificaties. De vraag welke soort bescherming het betreft, de vluchtelingenstatus dan wel een subsidiaire beschermingsstatus, is derhalve geenszins van doorslaggevend belang.

De Raad merkt op dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij het commissaris-generaal berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoekers, die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stellen, om persoonlijk aan te tonen dat zij niet (meer) op deze bescherming kunnen rekenen. Verzoekers leveren dit bewijs niet.

In dit kader brengt de Raad in herinnering dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (hierna: het VEU). Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd.

De in artikel 33, tweede lid, a) van de Procedurerichtlijn vervatte regeling vormt een uitdrukking van dit beginsel van het wederzijds vertrouwen tussen de Europese lidstaten. Dit beginsel vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, met name de artikelen 1 en 4, met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en met het EVRM (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 83-85 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Dit interstatelijk vertrouwensbeginsel betreft, volgens de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel een weerlegbaar vermoeden. Er kan immers volgens het Hof niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 86).

De weerlegging van het interstatelijk vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (cf. HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 90).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

Ten slotte heeft het Hof in de relevante rechtspraak een aantal situaties aangehaald die niet volstaan om het vermoeden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel te weerleggen. Het gaat hierbij om:

- schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn, die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest (arrest Ibrahim e.a., punt 92);
- het gebrek aan bestaansondersteunende voorzieningen of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden, zonder dat betrokkenen evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, tenzij *“die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”* (arrest Ibrahim e.a., punt 93);
- het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend (arrest Ibrahim e.a., punt 94);
- situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon terechtkomt in een situatie die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest Ibrahim e.a., punt 91);
- wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de statushouder als persoon die bescherming geniet in die andere lidstaat, hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (arrest Ibrahim e.a., punt 101).

Uit hun verklaringen en betoog in het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekers in wezen vrezen dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Verzoeker verklaarde Griekenland verlaten te hebben omdat zijn kinderen er niet naar school mochten, hij er geen werk of een huis vond en er altijd problemen waren in het kamp (CGVS verhoor verzoeker, p. 11). Verzoekster verklaarde dat haar kinderen niet aanvaard werden op school wat bij hen een psychische druk heeft veroorzaakt, dat er geen werk was voor haar man en dat ze in Griekenland geen uitkering meer kregen nadat hen de status werd toegekend (CGVS verhoor verzoekster, p. 10). Verzoekster voegde nog toe dat haar kinderen in Griekenland geen onderwijs kregen en ze het daar haten (CGVS verhoor verzoekster, p. 14).

De taak van de rechter is in deze duidelijk bepaald door het Hof van Justitie in de relevante rechtspraak. Wanneer een rechter, bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, beschikt over gegevens die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat het voormelde risico bestaat, dan is deze rechter *“ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken.”* Daarbij moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C 540/17 en C 541/17, niet gepubliceerd, punt 38).

Vooreerst moet worden onderzocht of er in Griekenland sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*. Zoals hierboven reeds weergegeven, is de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt wanneer aan een aantal cumulatieve voorwaarden is voldaan, met name dat er sprake is van een onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat die tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Uit de informatie die verzoekers toevoegen aan hun verzoekschrift, waaruit zij citeren en uit het rapport van maart 2022 van *“Refugee Support Aegean en Stiftung Pro Asyl”*, gevoegd bij de aanvullende nota, stelt de Raad vast dat blijkt dat in de praktijk soms niet kan worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op

de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten - de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekers, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie, zoals die door verzoekers aangehaald omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland op het vlak van o.a. huisvesting en toegang tot onder meer de arbeidsmarkt, sociale zekerheid en gezondheidszorg, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerden dan wel bij een terugkeer dreigen terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich immers geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekers situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor hun persoonlijke situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Zonder de in Griekenland aangehaalde moeilijkheden te bagatelliseren, leest de Raad in de door verzoekers geciteerde rapporten of verslagen geen situatie van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, waarbij deze *“tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken”*, ook al wordt de situatie in Griekenland gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91).

Dat er geen sprake is van een dergelijke situatie, neemt niet weg dat er sprake is van een precare situatie waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). Voorts is het mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (zie HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 93, HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52).

De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekers in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van hun verzoek, waarbij het aan hen toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich kunnen beroepen op de beschermingsstatussen die hen in Griekenland werden verleend en de rechten die daaruit voortvloeien, zodanig zijn dat zij niet terechtkomen in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

In casu ligt de situatie voor van een koppel van 29 jaar oud, vergezeld van hun vier minderjarige kinderen.

De Raad stelt vast dat verzoekers er zich in de verzoekschriften toe beperken te wijzen op algemene informatie met betrekking tot Griekenland, waaromtrent reeds *supra* werd geoordeeld dat hieruit niet blijkt dat er sprake is van een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Verzoekers gaan op geen enkele wijze in op de concrete en pertinente motieven met betrekking tot hun persoonlijke verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en die te lezen staan in de bestreden beslissingen en die luiden als volgt: *“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precare en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting (CGVS, p. 11 e.v.; CGVS Eman, p. 10 e.v.) moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.*

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is. Zo verklaart u duidelijk dat u nooit van plan was om in Griekenland te blijven en ook uw vrouw Eman is die mening toegedaan (CGVS, p. 8, 11, CGVS Eman, p. 9), en dat u altijd al naar België wou komen (CGVS, p. 8, 11). U verklaart dat u om deze reden de Griekse taal niet heeft geleerd (CGVS, p. 13, CGVS Eman, p. 13). Bijgevolg ondervond u moeilijkheden bij het vinden van werk (CGVS, p. 9, 11, 13) waardoor u weinig middelen had om in het levensonderhoud van uw gezin te voorzien (CGVS, p. 11, 12, 15). Doordat u niet kon werken had u ook geen middelen om buiten het kamp op het eiland Xios te gaan wonen (CGVS, p. 12, CGVS Eman, p. 12). U heeft echter weinig tot geen stappen ondernomen om hieraan iets te veranderen. U zegt geen hulp gevraagd te hebben aan de Griekse overheid omdat dit volgens u niks uitmaakt (CGVS, p. 12, 13; CGVS Eman, p. 11). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat jullie, indien nodig, wel medische zorg konden krijgen in het ziekenhuis (CGVS, p. 14, CGVS Eman, p. 9, 10, 11). Dat u dit zelf diende te regelen en te betalen (CGVS, p. 12, 14) wil niet zeggen dat uw rechten niet gerespecteerd werden. U stelt dat uw kinderen niet naar school mochten (CGVS, p. 11, CGVS Eman, p. 8) echter blijkt uit informatie dat er ook in Griekenland een leerplicht is (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u in orde diende te zijn met bepaalde documenten en vaccinaties verandert hier niks aan (CGVS, p. 13, Eman, p. 10). Toen u uiteindelijk Xios verliet en naar Thessaloniki ging was u dermate gedegouteerd van Griekenland dat u er niet langer wilde blijven, zo gaf u aan (CGVS, p. 15).

Waar u aanvoert dat uw kinderen psychologische problemen kennen omwille van de situatie in Griekenland (CGVS, p. 12) en uw zoon D. omwille van deze reden bedplast (CGVS, p. 12) dient te worden opgemerkt dat u van dit oorzakelijk verband geen enkel bewijs of psychologisch attest neerlegt. U legt enkel een document neer waaruit blijkt dat uw kind wordt opgevolgd voor zijn bedplassen, maar hieruit is geen verband vast te stellen tussen zijn probleem en jullie situatie in Griekenland. Evenmin toont u hiermee aan dat u in Griekenland niet op de nodige medische zorg beroep zou kunnen doen.

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.”

Verzoekers ondernemen geen enkele poging om de bevindingen van de commissaris-generaal tegen te spreken. Door louter te verwijzen naar algemene informatie omtrent Griekenland, tonen zij niet aan dat zij zich bevinden in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

De Raad stelt bovendien samen met de commissaris-generaal vast dat het nooit de intentie was van verzoekers om in Griekenland te blijven en aldaar een duurzaam leven op te bouwen. Verzoeker verklaarde immers expliciet dat hij er de taal niet wilde leren omdat hij er niet wilde blijven (CGVS verhoor verzoeker, p. 13) en het zijn plan en doel was om naar België te komen (CGVS verhoor verzoeker, p. 8 en 11). Ook verzoekster verklaarde dat ze niet van plan waren om in Griekenland te blijven (CGVS verhoor verzoekster, p. 13).

Waar zij algemene kritiek leveren op de huisvesting in Griekenland, de toegang tot het onderwijs en de medische zorgen, gaan zij eraan voorbij dat in de bestreden beslissingen, waaruit *supra* geciteerd, door de commissaris-generaal op goede gronden werd geoordeeld dat verzoekers niet op overtuigende wijze hebben aangetoond dat zij ernstige pogingen hebben ondernomen in Griekenland om hun rechten er doen te laten gelden. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat verzoekers verklaarden geen hulp te hebben gezocht bij de Griekse overheid (CGVS verhoor verzoeker, p. 12; verhoor verzoekster, p. 11) en verzoekers niet geprobeerd hebben om de Griekse taal te leren omdat zij er niet wilden blijven (zie *supra*).

Nu het aanleren van de taal onontbeerlijk is om de kansen op de arbeidsmarkt te vergroten en verzoekers hiertoe bewust geen stappen hebben ondernomen, kunnen zij bezwaarlijk stellen dat zij de nodige initiatieven met het oog op het vinden van een tewerkstelling in Griekenland hebben genomen. Bovendien ontwaart de Raad uit het persoonlijk onderhoud van verzoekers evenmin enige concrete stappen die zij zouden hebben ondernomen om werk te vinden. Zo kwam verzoekster niet verder dan te verklaren dat haar man wel vaak naar werk zocht, er geen vond maar hiervoor geen hulp zocht bij de Griekse overheid (CGVS verhoor verzoekster, p. 11). Verzoeker verklaarde dan weer dat het moeilijk was om naar een interimkantoor te gaan zonder de taal te leren (CGVS verhoor, verzoeker, p. 13), waaromtrent hij verklaarde dat hij die niet wenste te leren omdat hij er niet wilde blijven. Dat verzoekers over weinig middelen beschikten om in hun onderhoud te voorzien gelet op het gebrek aan enige tewerkstelling kunnen verzoekers bezwaarlijk toeschrijven aan bepaalde handelingen of onthoudingen van de Griekse overheid nu zij zelf geen dienstige pogingen ondernamen om die situatie te doen veranderen.

Dat zij geen toegang zouden hebben gehad tot de nodige medische zorgen strijdt met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Zo verklaarde verzoeker immers dat verzoekster geholpen werd in het ziekenhuis toen zij bloedverlies had na haar miskraam (CGVS verhoor, p. 14) en zij, indien zij iets nodig hadden, een afspraak konden maken in het ziekenhuis (CGVS verhoor verzoeker, p. 14). Verzoekster legde uit dat zij na haar miskraam naar het ziekenhuis werd gebracht (CGVS verhoor verzoekster, p. 9) en dat zij naar de stad ging om een gynaecoloog te raadplegen (CGVS verhoor verzoekster, p. 11).

Waar zij opnieuw in algemene bewoordingen aanvoeren dat er problemen zijn met betrekking tot de toegang tot onderwijs, weerleggen zij de pertinente motieven van de commissaris-generaal geenszins en betwisten zij niet dat er in Griekenland ook een leerplicht is, wat blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, *"AIDA/ECRE, Greece, Access to education"*) waarin de Raad leest dat kinderen-begunstigden van internationale bescherming de verplichting hebben om lager en middelbaar onderwijs te volgen aan de publieke onderwijsinstellingen volgens dezelfde voorwaarden als nationale onderdanen (vrije vertaling uit : *"Children beneficiaries of international protection have an obligation to study at primary and secondary education institutions of the public education system, under the same conditions as nationals"*). Dat verzoekers hiertoe een vaccinatiekaart moesten voorleggen (CGVS verhoor verzoekster, p. 10; verzoeker, p. 13) betekent geenszins dat hun de toegang tot onderwijs zou worden ontzegd, zoals terecht werd geoordeeld in de bestreden beslissing.

Verzoekers tonen evenmin aan dat er sprake zou zijn van een specifieke kwetsbaarheid. De Raad merkt op dat verzoekers de pertinente motieven met betrekking tot de door hen tijdens het persoonlijk onderhoud aangehaalde psychologische problemen van hun kinderen en het bedplassen van hun kindje D. (AD CGVS, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 20) volledig onbesproken laten en die motieven door de Raad worden overgenomen. Zoals reeds *supra* uiteengezet hebben verzoekers niet aannemelijk gemaakt dat zij in Griekenland geen beroep kunnen doen op medische zorgen.

In het persoonlijk onderhoud ontwaart de Raad geen aanwijzingen dat verzoekers in Griekenland verstoken zouden zijn gebleven van huisvesting, medische zorgen, tewerkstelling of onderwijs, nu zij niet hebben aangetoond hiertoe dienstige stappen te hebben ondernomen. Verzoekers brengen aldus onvoldoende concrete elementen aan waaruit kan blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland vanwege een bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, zouden terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij geen bescherming tegen refoulement genieten in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoekers actueel niet langer internationale bescherming genieten in Griekenland, en zij verder ook niet aantonen dat personen, zoals verzoekers, die internationale bescherming genieten en er terugkeren vanuit een andere EU lidstaat geen bescherming genieten tegen refoulement.

2.4. Verzoekers kunnen, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in hun hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zullen komen. Zij maken niet *in concreto* aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd waren om in Griekenland in hun elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland hebben verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekers verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekers maken zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat hun situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hen in Griekenland werd verleend, kunnen stellen. De stelling dat verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland zullen worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat verzoekers concreet aantonen dat zij persoonlijk in een situatie zouden belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

2.5. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers' specifieke omstandigheden verhinderen. Hun beschermingsverzoeken dienen dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.6. Zoals verzoekers aanhalen, voorziet artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal zijn beslissing in toepassing van het eerste lid, 3° van deze wetsbepaling in beginsel dient te nemen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming. Het is niet betwist dat de bestreden beslissingen buiten deze termijn werden genomen. Evenwel moet worden opgemerkt dat dit een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, brengt het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Uit het niet nemen van een beslissing tot onontvankelijkheid van het verzoek binnen de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn, kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal niet langer toepassing kan maken van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Nog minder kunnen verzoekers worden gevolgd waar zij lijken aan te geven dat het verzoek in zijn geval ten aanzien van Palestina en niet ten aanzien van Griekenland, dient worden onderzocht, nu de proceduretermijnen geen impact hebben op verzoekers' verkregen beschermingsstatus in Griekenland.

Verzoekers slagen er ook niet in om met concrete argumenten aannemelijk te maken dat zij persoonlijk werden benadeeld door het gegeven dat de bestreden beslissingen werden genomen buiten de voorziene termijn van vijftien werkdagen. Verzoekers tonen verder niet concreet aan dat het toelaten dat de commissaris-generaal na de voorziene termijn van vijftien werkdagen hun verzoeken nog onontvankelijk verklaart daadwerkelijk hun rechten van verdediging miskent, of dat dit afbreuk doet aan hun recht op toegang tot een eerlijke beroepsprocedure of het recht op een doeltreffende asielpcedure. Verzoekers tonen niet aan dat de bestreden beslissingen zijn aangetast door een substantiële onregelmatigheid.

Een miskennis van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens hun persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun situatie in Griekenland uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden

2.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet kunnen worden gevolgd in hun betoog dat de commissaris-generaal door te besluiten dat de in België ingediende verzoeken om internationale bescherming onontvankelijk zijn, artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet of de motiveringsplicht heeft geschonden. Een schending van de overige aangevoerde middelen en beginselen van behoorlijk bestuur blijkt evenmin.

2.9. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift nog de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO